

Mikä tekee käytännön työstä sosiaalipedagogista?

- Esimerkkinä nuorisoalan ehkäisevä työ

6.4.2017 - Sosiaalipedagogiikan päivät, Mikkeli

HUMANISTINEN
AMMATTIKORKEAKOULU

Mari Tapio, YTM
suunnittelija, Preventiimi

Preventiimi

- nuorisoalan ehkäisevän päihdetyön osaamiskeskus / Humak

Sosiaalipedagogisten käytäntöjen tulisi..

- edistää hyvinvointia, nuorten osallisuutta ja elämäntaitoja
- luoda tiloja ja mahdollisuuksia kyseenalaistaa vallitsevaa tilannetta (kulttuuria ja sos. käytäntöjä)
- edistää kommunikaatiota, dialogia ja yhteisöllisiä suhteita
- tavoitella ajattelun, toiminnan, toivon, vaihtoehtojen ja muutoksen herättelyä
- tehdä nuorten näkemykset ja ideat näkyviksi yhteiskunnassa
- mennä sinne, missä nuoret ovat

Hyvinvointi

- nuorten itse määrittelemä ja toteuttama
- yksilön ja yhteisön vahvuuksiin ja mahdollisuuksiin keskittyminen
- kaikkien nuorten ja yhteisöjen vahvistaminen
- inklusiivinen, avoin, ennalta määrittelemätön prosessi

Osallisuus, osallistuminen

- kaikissa prosessin vaiheissa (suunnittelu, toiminta, arviointi)
- osallisuuden ja osallistumisen fasilointi, aktiiviseksi toimijaksi kasvaminen ja sen harjoittelu
- osallistuminen ja osallisuus edellyttävät luottamusta ja sitoutumista - käytäntöjen tulee vahvistaa näitä

Irti kohtalonuskosta!

- ns. vääjäämättömän todellisuuden ja tulevaisuuden kyseenalaistaminen
- kriittisen ajattelun tukeminen
- tilaa vaihtoehtoiselle ajattelulle ja toiminnalle
- toivoa paremmasta, uskoa muutokseen

Nuorten ajatukset näkyviksi

- vastuullista, näkyvää toimintaa yhteiskunnassa (koulussa, lähiössä, kaupungissa, alueella, Suomessa, somessa, globaalisti)
- osallisuuden ja osallistumisen tapa
- itsetuottamuksen kasvattaminen - kunnioitusta aikuisilta
- yksilön ja yhteisön välinen suhde

Mitä Olisi Tutkittava?

- Missä määrin ehkäisevä työ nuorisoalalla pohjautuu Suomessa tiedostetusti sosiaalipedagogiseen teoriaan ja siitä juontuviin käytäntöihin?
- Missä kaikkialla (työmuodot, teemat, “sektorit”, hankkeet, rakenteet) ehkäisevää työtä tehdään ja kehitetään sosiokulttuurisen innostamisen prosesseina?
- Miten nuoret itse kokevat sosiaalipedagogiset käytännöt?
- Miten sosiaalipedagogiset käytännöt sujahtavat joskus melko jäykkiin tai perinteisiin rakenteisiin ja instituutioihin (esim. koulu/opetustyö, sosiaalityö, työllistämispalvelut)?

Kiitos!

Kysymyksiä, huomioita?

Ota yhteyttä:
mari.tapio@iki.fi

Oivia lähteitä:

Freire, Paulo 2005. Sorrettujen pedagogiikka. Tampere: Vastapaino.

Kurki, Leena 2000. Sosiokulttuurinen innostaminen. Muutoksen pedagogiikka. Tampere: Vastapaino.

Kurki, Leena 2007. Nuorisokasvatus sosiokulttuurisen innostamisen kehyksessä. Teoksessa Elina Nivala & Mikko Saastamoinen (toim.) Nuorisokasvatuksen teoria - perusteita ja puheenvuoroja. Nuorisotutkimusseura/Nuorisotutkimusverkosto, julkaisuja 73, 201-228.

Nivala, Elina 2008. Kansalaiskasvatus globaalin ajan hyvinvointiyhteiskunnassa. Kansalaiskasvatuksen sosiaalipedagoginen teoriakehys. Snellman-instituutin A-sarja 24/2008. Kuopio: Snellman-instituutti.

Nivala, Elina & Ryytänen, Sanna 2014. Kohti sosiaalipedagogista osallisuuden ideaalia. Sosiaalipedagoginen aikakauskirja 14, 9-41.

[Normann, Maria & Odell, Heidi & Tapio, Mari & Vuohelainen, Elsi 2016. Nuorisoalan ehkäisevä päihdetyö - hyppää kyytiin! Humanistinen ammattikorkeakoulu, julkaisuja 20.](#)

Preventiimi: www.preventiimi.fi, www.facebook.com/preventiimi